

РЕШЕНИЕ

№ 4105

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 163 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М.Г.К.

при участието на секретаря С.Д.К.
като разгледа докладваното от М.Г.К. Гражданско дело № 20231110152242 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен иск с правно основание чл.410, ал.1, т.1 и т.2 КЗ във вр. чл.49 и във вр. чл.45 и чл.86 ЗЗД.

Производството е образувано по подадена в съда искова молба от ищец З.К./ЗК/ Л.И. АД, ЕИК *****, **срещу** ответник АПИ/АПИ/, БУЛСТАТ *****, с адрес гр.София, ул. М № 3, като се моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца СЛЕДНИТЕ СУМИ - **17134,40 лева/лв./**, представляваща 50% от стойността на изплатеното от ищец ЗК Л.И. АД застрахователно обезщетение от 34268,80лв. по постановено решение по ГД № 26321/2018 г. по описа на СРС/и по решение по ВГД № 11115/2022г. по описа на СГС, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда 21.9.2023г. до окончателното заплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че на 5.1.2014г., около 21,30 ч. на третокласен път № 509 на км.20 +800 в отсечката между с.Т. и с.К. при управление на МПС лек автомобил О.К. с рег.№ ***** водачът С. Х. Ю реализира ПТП като самокатастрофира, губейки контрол над автомобила, излиза от пътното платно, плъзга се, преобръща се и спира в дерето, под пътя.

Към датата на събитието/ПТП-то/ за МПС О.К. с рег.№ ***** има валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите - полица № ***** с период на валидност от 29.06.2013 г. до 28.06.2014г. при ищеца.

Образувано е досъдебно производство № 3/2014 г. по описа на РУ Полиция- К, приключило с постановление за прекратяване. Ищецът твърди, че произшествие е реализирано на участък от път, стопанисван от ответник А „ПИ”, като същата носи

задълженията за организиране, възлагане, финансиране и контрол на дейностите, свързани непосредствено с проектирането, изграждането, управлението, ремонта и поддържането на пътищата.

В хода на досъдебното производство е изготвена САТЕ, съгласно която, пътният участък не е безопасен, няма вертикална сигнализация. Вещото лице е констатирало, че наличието на мантинела би предпазило автомобила от излизане от очертанията на пътното платно и следователно би предотвратило ПТП-то/излизането извън пътя/.

Изготвени са съдебно медицински експертизи, от които е видно, че в резултат на ПТП са пострадали следните лица:

1. На Ш.М.Р. са причинени контузия на дясна става с хемартроза.
2. На Н.Х.Р. контузия на гръден кош.
3. На Ш.Ш.М. - травма на главата, контузия на пръст на ръката.

Във връзка с причинените неимуществени вреди, на основание чл.226 КЗ /отм./ е образувано ГД № 26321/2018г. по описа на СРС, приключило с решение с което ЗК „Л.И.“ АД е осъден да заплати на пострадалите следните обезщетения:

1/ На Ш.М.Р. Обезщетение в размер на 5000 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, изчислена за периода от 19.04.2018 г. до окончателното ѝ изплащане.

2/ На Недред Х. Р. Обезщетение в размер на 5000 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, изчислена за периода от 19.04.2018г до окончателното ѝ изплащане.

3/ На Ш.Ш.М. Обезщетение в размер на 5000 лева, ведно със законната лихва върху тази сума, изчислена за периода от 19.04.2018г до окончателното ѝ изплащане.

Съдът е осъдил ищеца ЗК Л.И. АД да заплати адвокатско възнаграждение в размер на 1840,00 лева и разноски на обща стойност 1035,48 лева.

Ш.М.Р. обжалва решението на първоинстанционния съд. Образувано е ВГД № 11115/2022г. по описа на СГС. Присъдени са още 4000,00 лева ведно със законната лихва върху тази сума, изчислена за периода от 19.4.2018г. до окончателното ѝ изплащане.

Съдът осъжда ЗК Л.И. АД да заплати адвокатско възнаграждение в размер на 490,66 лева и разноски на обща стойност 276,13 лева.

Решението е постановено при участието на АПИ като трето лице - помагач на ЗК Л.И. АД.

След влизане в сила на решенията са издадени следните изпълнителни листове/ИЛ/ в полза на пострадалите лица:

1/ на Ш.М.Р.:

1.1/ за сумата от 7000 лева главница, ведно със законна лихва върху главницата, изчислена за периода от 5.1.2014г. до окончателното плащане - сторено на 6.3.2023г. на стойност 6534,13 лева;

1.2/ за сумата от 2000,00 лева главница, ведно със законна лихва върху главницата,

изчислена за периода от 19.4.2018г. до окончателното плащане - сторено на 6.3.2023г. на стойност 995,69 лева;

2/ На Недред Х. Р:

2.1/ за сумата от 5000 лева главница, ведно със законна лихва върху главницата, изчислена за периода от 19.4.2018г. до окончателното плащане - сторено на 11.4.2023г. на стойност 2546,34 лева;

3/ на Ш.Ш.М.:

3.1/ за сумата 5000 лева главница, ведно със законна лихва върху главницата, изчислена за периода от 19.4.2018г. до окончателното плащане - сторено на 11.4.2023г. на стойност 2546,34 лева.

4/ В полза на адв.Саръева:

4.1/ за сумата от 1840 лева за процесуално представителство по ГД№ 26321/2018г. по описа на СРС, отделно 490,66 лева за безплатна адвокатска помощ, и по ВГД №11115/2022г. по описа на СГС - 315,63 лева. Общо разноските са за сумата 2646,29 лева.

Сборът от всички изплатени от ищеца ЗК Л.И. АД обезщетение, лихви и разноски възлиза на сумата от 34268,79 лева.

Ищецът твърди, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат в съотношение 50% за водача на МПС лек автомобил О.К. с рег. № ***** С. Х. Ю, застрахован с полица ГО при ищеца ЗК "Л.И." АД и 50% за ответника А „ПИ", която като стопанин на конкретния пътен участък не е положила грижи за неговото обезопасяване, така че да не се допусне описаното по-горе ПТП.

Поради това ищец ЗК Л.И. АД предявява иск срещу ответник АПИ, в размер на 50 % от 34268,80 лева равняваща се на 17134,40 лева, като моли съдът да осъди ответник АПИ да заплати същата, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ заплащане, и да присъди на ищеца сторените разноски по делото.

ОТВЕТНИКЪТ от своя страна в определения едномесечен срок е подал отговор на исковата молба/ОИМ/ с вх.№ 316728/8.11.2023г. на основание чл.131 ГПК, като е посочил, че предявеният иск е допустим, но неоснователен, поради което го оспорва изцяло и по размер.

Прави възражение за изтекла 5 /пет/ годишна погасителна давност по отношение завеждане на исковата претенция. Исковата молба е подадена след изтичане на 5-годишния давностен срок /ПТП-то е настъпило на 5.1.2014г./, поради което искът следва да бъде отхвърлен само на това основание.

В допълнение оспорва, че от събраните в досъдебно производство № 3/2014г. по описа на РУ Полиция-К и гр.дело № 26321/2018г. по описа на СРС доказателства, се установява по безспорен начин, че произшествието е настъпило по изключителната вина на водача на лек автомобил С. Х. Ю., поради неспазване на правилата за движение по пътищата, който по

непредпазливост е причинил травми на пътуващите в управлявания от него автомобил трима пътника. Приетата по гр.дело № 26321/2018 г. по описа на СРС САТЕ сочи, че основната причина за настъпване на произшествието е избора на неподходяща скорост от водача на лекия автомобил, както и че същият е имал възможност да предотврати ПТП-то чрез избор на подходяща скорост за движение и правилно боравене със системите за управление на автомобила. От описанието на пътната обстановка е видно, че времето е било ясно, пътната настилка суха, а атмосферните условия - добри.

Оспорва наличието на пряка причинно-следствена връзка между състоянието на републиканския път в спорния участък, в това число поставените ограничителни системи на пътя, и вредоносния резултат, което изключва отговорността на АПИ за настъпил инцидент/ПТП-то/. Твърди, че задълженията на АПИ, като собственик и стопанин на пътя, за поддържането на платното в добро състояние са били изпълнени. Относно наличието/липсата на мантинела, оспорва, че не е изяснено дали същата липсва, заради произшествие отпреди процесното и не е била заменена с друга или такава въобще не е монтирана на този пътен участък/където е настъпило ПТП-то/. Твърди, че водачът е следвало да съобрази конкретните пътни условия и скорост на движение, за да осигури безопасно управление, като в случая отговорността на водача на катастрофирания автомобил е била ангажирана с Акт за извършено административно нарушение и по безспорен начин е доказана вината му с влязло в сила Наказателно постановление № 14-0289-000021/17.03.2014 г.

Поради изложеното се иска отхвърляне на претенциите на ищеца и присъждане на разноски.

В открито съдебно заседание ищецът, редовно призован, чрез процесуален представител по пълномощно, поддържа предявените искиви претенции и моли съдът да ги уважи изцяло.

В открито съдебно заседание ответникът, редовно призован, не се представлява. По делото е прието становище на ответника с вх.№ 53610/19.02.2024г., с което поддържа отговора/ОИМ/ и наведените с него възражения, че не дължи претендираната сума за главницата на иска, както и за претендираната от ищеца законна лихва. Моли да се отхвърлят претенциите на ищеца изцяло.

Съдът, като прецени по реда на чл.12 и чл.235 ГПК събраните по делото и относими към разрешаване на спора доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност, и във връзка с доводите и съображенията на страните, както и като взе предвид правните норми уреждащи спорните отношения,, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото са приети следните писмени доказателства – цялото производство по ГД № 26321/2018 г. по описа на СРС, ведно с приложеното към него ВГД № 11115/2022г. по описа на СГС; Полица № ***** с период на валидност от 29.6.2013г.до 28.6.2014г./л.5/; Протокол за ПТП №1293263/6.1.2014г./л.5-гръб/; КП за ПТП с пострадали лица от 6.1.2014г./л.6/; План схема на ПТП от 5.1.2014г./21,35ч./л.7/; Автотехническа експертизи по ГД № 26321/2018г. по описа на СРС/л.8-11/; Решение от 22.12.2021г. по ГД № 26321/2018г. по описа на

СРС/л.11-гръб-14/; Решение № 3834 от 15.12.2022г. по ГД № 11115/2022г. по описа на СГС/л.14-гръб-17/; ИЛ от 11.1.2023г. изд. по ГД № 11115/2022г. по описа на СГС/л.18/; ПДИ по ИД№151/2023г. на ЧСИ/л.18-гръб/; ИЛ от 9.9.2022г. изд. по ГД № 26321/2018г. по описа на СРС/л.19, л.23/; ПДИ по ИД№152/2023г. на ЧСИ/л.19-гръб, л.23-гръб/; преводно нареждане от 6.3.2023г. за 17339,70лв. по ИД№152 и ИД№153/л.20, л.24/; ИЛ от 28.3.2023г. изд. по ГД № 11115/2022г. по описа на СГС/л.20-гръб/; ПДИ по ИД№505/2023г. на ЧСИ/л.21/; преводно нареждане от 11.5.2023г. за 3712,70лв. по ИД№505/2023/л.21-гръб/; ИЛ от 11.1.2023г. изд. по ГД № 26321/2018г. по описа на СРС/л.22/; ПДИ по ИД№151/2023г. на ЧСИ/л.22-гръб/; пълномощно за ищеца/л.25/; вх.бележка за плат.ДТ по сметка на СРС за делото/л.26/; пълномощно за ответник/л.34/; писмо от РС-К с вх.№36817/6.2.2024г./л.56/ ведно със съдебен протокол №13/26.1.2024г. по ЧГД№287/2023г. по опис на РС-К/л.57-58/.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните **правни изводи**:

Искът е допустим и следва да бъде разгледан, с оглед наведените твърдения от ищеца, че има права да иска възстановяване на платената от него сума по договор за застраховка от причинителя на вредата съгласно чл.410 КЗ или от лице, което не е положило достатъчна грижа за обезопасяване на пътен участък, за чиято поддръжка отговаря.

Разпределението на доказателствената тежест в процеса изисква при предявен иск ищецът да докаже възникването на спорното право, а ответникът следва да докаже фактите, които изключват, унищожават или погасяват това право.

Предвид характера на предявения и предвид разпределението на доказателствената тежест при този вид искове, ищецът се явява страната в процеса, върху която пада доказателствената тежест за доказване на предпоставките довели до дължимост на претендираната сума и наличието на такова задължение, а в тежест на ответника е да докаже изпълнение на задълженията си и другите си възражения въз основа на които претендира отхвърлянето на предявения иск.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства достига до извод, че предявения иск е основателен, защото няма спор между страните, че ответникът е отговорен за поддръжката на участъка от пътя където се е случило посоченото в ИМ ПТП, както и че ответникът е участвал като трето лице помагач по ГД № 26321/2018г. по описа на СРС, респективно по ГД № 11115/2022г. по описа на СГС, като е обвързан със сила на присъдено нещо по двете решения на съда. Следва да се посочи също така, че ищецът е ангажирал доказателства за платени суми по ГД № 26321/2018г. по описа на СРС, респективно по ГД № 11115/2022г. по описа на СГС, след влизане в сила на съдебните решения на 10.2.2023г., след образуване на няколко изпълнителни дела срещу него. Плащанията от страна на ищеца са по съдебните решения, след издадените срещу него Изпълнителни листи, а основанието за плащане е по действалата към момента на ПТП-то застраховка ГО по ЗП№
*****.

С оглед основателността на предявен иск, следва да се разгледа възражението за

давност наведено от ответника, поради това, че ПТП-то описано в ИМ е от 2014г., а ИМ по настоящото производство е подадена в съда на 21.9.2023г. Производството по ГД № 26321/2018г. по описа на СРС е образувано по подадена ИМ в съда на 25.4.2018г., а ПТП-то се е случило на 5.1.2014г., следователно давността не е била изтекла, доколкото по времето докато е текъл спора по ГД № 26321/2018г. по описа на СРС давността не тече, т.е. е прекъсната за времето от подаване на ИМ на 25.4.2018г. до влизане на решението в сила на 10.2.2023г., след което е започнала да тече отново. Отделно от това давността за регресния иск на ищеца започва да тече едва след влизане в сила на решението по ГД № 26321/2018г. по описа на СРС, което е на 10.2.2023г. Следователно възражението на ответника, че иска е погасен с 5-годишна давност след реализиране на ПТП-то на 5.1.2014г. е неоснователно.

По отношение на другите направени възражения с ОИМ също се явяват неоснователни, доколкото по безспорен начин се установява, че на пътния участък където автомобила застрахован при ищеца МПС О.К. с рег.№ ***** е излязъл от пътя и е паднал в дерето не е имало поставена мантинела, която би предотвратила падането. Отделно от това от показанията на свидетеля С. Х. Ю, разпитан чрез съдебна поръчка пред РС-К, се установява, че излизането от пътя и падането на МПС-то в дерето се дължи на множеството неравности и дупки по пътя, които водача на автомобила се е опитал да избегне. Затова съдът достига до извод, че всички възражения на ответника са неоснователни, защото е липсвала мантинела, има наличие на причинно следствена връзка между причинени щети, платени от ищеца, в следствие на ПТП-то, поради винивното поведение на ответника, който не е положил достатъчно действия, за да обезопаси пътния участък, така, че да е било избегнато ПТП-то.

Поради изложеното искът се явява основателен по отношение на съществуването на вземането за изплатено застрахователно обезщетение.

По отношение на размера на предявен иск, съдът съобразява, че ищецът е представил доказателства за платени суми по изд.ИЛ по ГД № 26321/2018г. по описа на СРС, респективно по ГД № 11115/2022г. по описа на СГС, след образувани изп.дела в размер на 34050,56лв. Като половината от сумата е 17025,28лв., за която сума иска се явява основателен и доказан. За разликата над уважена до предявената с ИМ сума от 17134,40лв. иска следва да се отхвърли.

По отношение законната лихва, настоящият състав намира, че законна лихва върху уважената главница се дължи от датата на депозиране на исковата молба в съда.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

На основание чл.78, ал.1 и ал.3 ГПК право на разноски имат и двете страни съразмерно с уважена/отхв. част на иск.

Списък по чл.80 ГПК не са представили страните.

В полза на ищеца следва да се присъдят разноски от **830,08лв.**, от обща сума 835,40лв., от които за пл.ДТ-685,40лв., за депозит за разп.на свидетел пред друг РС-50лв., и 100лв. за юр.к.възн., съразмерно с уважена претенция.

В полза на ответника следва да се присъдят разноски от **0,64лв.** съразмерно с отхв. част от иск от обща сума 100лв. за юр.к.възн.

Възражения по чл.78, ал.5 ГПК страните не са направили в хода на делото.

Воден от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответник АПИ/АПИ/, БУЛСТАТ *****, с адрес гр.София, ул. М № 3, да **заплати** на ищеца З.К./ЗК/ Л.И. АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.С шосе № 67А, СЛЕДНИТЕ СУМИ - **17025,28 лева/лв./**, представляваща 50% от стойността на изплатеното от ищец ЗК Л.И. АД застрахователно обезщетение от 34268,80лв. по постановено решение по ГД № 26321/2018 г. по описа на СРС/и по решение по ВГД № 11115/2022г. по описа на СГС, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда 21.9.2023г. до окончателното заплащане на сумата, *на основание* чл. чл.410, ал.1, т.1 и т.2 КЗ във вр. чл.49 и във вр. чл.45 и чл.86 ЗЗД, като **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен и недоказан иска за разликата над 17025,28лв. до предявените 17134,40лв.

ОСЪЖДА АПИ/АПИ/, БУЛСТАТ *****, с адрес гр.София, ул. М № 3, да **заплати** на З.К./ЗК/ Л.И. АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.С шосе № 67А, СУМАТА от **830,08 лева**, представляващи сторени разноски пред СРС съразмерно с уважена част на иска, *на основание* чл.78, ал.1 и ал.8 ГПК.

ОСЪЖДА З.К./ЗК/ Л.И. АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.С шосе № 67А, да **заплати** на АПИ/АПИ/, БУЛСТАТ *****, с адрес гр.София, ул. М № 3, СУМАТА от **0,64 лева**, представляващи сторени разноски пред СРС съразмерно с отхвърлена част на иска, *на основание* чл.78, ал.3 и ал.8 ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред СГС, в 2-седмичен срок от връчването на препис на страните ведно със съобщението за обявяване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните със съобщение!

Съдия при Софийски районен съд: _____